NN 119/2018 (28.12.2018.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj: UsII-76/18-7 od 30. studenoga 2018.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2402

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Fedore Lovričević-Stojanović, predsjednice vijeća, Dijane Vidović i Gordane Marušić-Babić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojega zastupa opunomoćenica Irena Brezovečki, dipl. iur. temeljem generalne punomoći broj: Su-511/2013, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (HAKOM), Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Dvor, koju zastupa opunomoćenik Josip Dizdar, odvjetnik u Sisku, I. K. Sakcinskog 12, radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i određivanja naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 30. studenoga 2018.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje djelomičnog rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/16-11/332, urbroj: 376-10-18-21, od 23. siječnja 2018.

II. Ova presuda objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Osporenim djelomičnim rješenjem utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturni operator za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu izgrađenu na nekretninama, i to na česticama navedenima u izreci toga rješenja sve k.o. Ćore; sve k.o. Divuša; sve k.o. Dvor; sve k.o. Gorička; sve k.o. Javoranj; sve k.o. Uničani; sve k.o. Zakopa; sve k.o. Zamlača; sve k.o. Zrin; sve k.o. Žirovac, koje su u vlasništvu zainteresirane osobe – Općine Dvor (I. točka izreke). Točkom II. izreke toga rješenja utvrđeno je da elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu iz točke I. čine 1049,56 m^2 trase kabelske kanalizacije te 971,08 m^2 trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova, sveukupno 2.020,64 m^2. Točkom III. izreke utvrđeno je da visina naknade za pravo puta za nekretnine iz točke I. koju je Hrvatski Telekom d.d. obvezan plaćati Općini Dvor iznosi 16.796,81 kn godišnje, počam od 11. studenoga 2016. Naknadu za prvu i drugu godinu potrebno je uplatiti u roku 8 (osam) dana od primitka ovog djelomičnog rješenja.

Tužitelj je protiv rješenja tuženika podnio tužbu iz svih zakonom propisanih razloga. Nastavno, u tužbi pobliže opisuje kronologiju događaja i postupanje tuženika u postupku po zahtjevu zainteresirane osobe za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (u daljnjem tekstu: EKI). U bitnome navodi kako drži pogrešnim odluku tuženika kojom je priznao Općini Dvor (dalje u tekstu: Općina) pravo na naknadu za razdoblje od dana zaprimanja njena zahtjeva, jer drži da se obveza plaćanja računa treba odrediti od dana izdavanja djelomičnog rješenja. Smatra da je pogrešno primijenjen Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta (»Narodne novine«, broj: 95/17., u daljnjem tekstu: Pravilnik/17) navodeći kako tuženik više ne izdaje potvrdu o pravu puta u postupku vođenom na zahtjev vlasnika nekretnina (članak 5. stavak 5. Pravilnika/17), već samo u slučaju kada je taj postupak vođen na zahtjev infrastrukturnog operatora (članak 4. stavak 1. tog Pravilnika). Ne osporava tekst odredbe članka 9. stavka 2. Pravilnika/17 kojom je propisano da: »Postupci započeti po ranijem Pravilniku o potvrdi i naknadi za pravo puta dovršit će se po odredbama ovoga Pravilnika«, ali drži da se radi o uobičajenoj i standardiziranoj prijelaznoj odredbi koja se susreće u brojnim zakonima i podzakonskim aktima. Napominje kako je stajalište Ustavnog suda RH da se postupovne odredbe propisa primjenjuju odmah po izmjenama na sve postupke koji nisu pravomoćno okončani (Odluka Ustavnog suda RH od 2. studenoga 2016., broj: U-III-4468/2016). Takvo stajalište zauzima i Europski sud za ljudska prava u predmetu Kozlica protiv Hrvatske, u kojem navodi da je »rješenje …. hrvatskog zakonodavstva slijedilo….. općenito priznato načelo da se postupovna pravila na postupke u tijeku primjenjuju trenutačno.« (presuda ESLJP od 2. studenoga 2006., zahtjev broj 29182/03). Stoga prijelazna odredba novoga Pravilnika (ovdje: Pravilnika/17) propisuje da će